

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ . . . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου ἕως 15 προσεχούς Σηβρίου 1896· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον δηλ. ἐξάμηνον. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ ἐπέτειος τοῦ

νόματος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐωρτάσθη μετὰ πολλῆς λαμπρότητος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀνδριανουπόλει καὶ Φιλίππουπόλει ὅπου τὸ ἐλληνικὸν στοιχεῖον συνθλίβεται καθ' ἑκάστην ὑπὸ τὸ βάρος ποικίλων ἀντιδράσεων, περισπασμῶν καὶ ἀπαγορευ-
σεων. Ἐν Φιλίππουπόλει ὁ νέος πρόξενος προσεπάθησε νὰ καταστήσῃ τὴν ἐπισημότητα τῆς ἡμέρας ταύτης λίαν χαρμόσυνον διὰ τὸν ἐλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ παρέστη ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἐτελέσθη ἡ δοξολογία, ὅσον ἡδύνατο ἀξιοπρεπέστερον τάξας περὶ ἑαυτὸν καὶ κλητῆρας φέροντος τὴν λευκὴν φουστανέλλα, ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ὁποίας τὰ συρρεῦσαντα πλήθη ἐδάκρυον ἐκ χαρᾶς καὶ μυρίας ἀνέπεμπον εὐχὰς ὑπὲρ τῆς κληρονομίας τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου. Ὁ μητροπολίτης Φιλίππουπόλεως χοροστατῶν ἐν τῷ ναῷ προσεφώνησε καταλλήλως τὸν κ. πρόξενον· οὗτος δ' ἀντιφωνῶν ἐν τῷ ναῷ ἐκέντησε τὰς πατριωτικὰς χορδὰς τῶν ἐκκλησιαζομένων καὶ ἐξήγειρεν ἐπὶ τοσοῦτον τὸν ἐνθουσιασμὸν αὐτῶν ὥστε ἐν τῷ προξενεῖῳ μετέπειτα τὸν ἀνεφήμουν ζωηρῶς καὶ ἀνύψωσαν αὐτὸν εἰς χεῖρας. Οἱ μὴ ζήσαντες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἴσως θεωρήσωσι ὑπερβολικὸν τὸν ἐκχειλισμὸν τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἐκεῖ ἐλλήνων καὶ ἀκατανόητον τὴν τόσον πανηγυρικὴν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς αὐτῶν ἣν δὲν παύουν νὰ ἐκδηλῶσιν εἰς πᾶσαν διδομένην περίστασιν ἐθνικὴν. Οἱ μὴ ψυχολογήσαντες ἐπὶ τῶν ἐξ ἑλλήνων τοιαύτην δύναται νὰ ἐκφέρωσι γνώμην καὶ εἰς τοιαῦτα νὰ καταλήξωσι συμπεράσματα. Ὁ παρακολουθήσας ὅμως μετὰ προσοχῆς τὰς περιπετείας τοῦ ἐλληνισμοῦ θὰ διακρίνῃ ὅτι, πέραν τῶν στενῶν τοῦ βασιλείου ὁρίων, ζῇ ἔτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἐλληνισμοῦ ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, βράζει ὁ ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἀρκεῖ εἰς μικρὸς σπινθὴρ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκδήλωσίν του, τὴν ἐκρηξίν οὕτως εἰπεῖν. Ἐκεῖ ἐν ὄνειρον διήκει καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, μία ἰδέα διατυπώται, μία εὐχὴ ἀναπέμπεται παρ' ὅλων, ἡ εὐημερία τῆς πατρίδος καὶ ἡ πρόοδος τοῦ ἔθνους. Ἀπέχουσι μακρὰν νὰ παρακολουθῶσι τὸν ἐκλογικὸν σάλον καὶ τὰς ἄλλας διοικητικὰς ἀνωμαλίας εἰς ἃ καθ' ἑκάστον σχεδὸν ἐναιυτὸν κυλίσεται τὸ βασίλειον. Κλείουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ τῶν ἀσχημιῶν τούτων καὶ ἐστερνίζονται μόνον τὴν ἀγαθὴν ἰδέαν

τῆς πατρίδος, ὡς θὰ ἐπραττε πᾶν τέκνον εὐρισκόμενον μακρὰν τῆς μητρικῆς ἐστίας καὶ σφόδρα ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπανέλθῃ οἰκαδε. Ἀλλὰ ἐλάχιστοι ὑπῆρξαν οἱ ἀπόστολοι τῶν ἐλληνικῶν κυβερνήσεων οἵτινες ἔγνωσαν τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν καὶ τὰ καθήκοντα ἅτινα ἐπεβάλλοντο αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἔθνους καὶ ἐπετέλεσαν ἀκριβῶς ἐκεῖνα ἅτινα ἔδει νὰ ἀποφεύγωσι. Ἀπεγοήτευσαν τὰς ἐλληνικὰς κοινότητας, τὰς ὑπεβόηθησαν διὰ τῆς ἀδεξιάς αὐτῶν ἀναμιξεως εἰς διαιρέσεις καὶ τὰς ἀπεθάρυναν. Τινὲς δὲ προσήψαν κηλίδας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν καὶ ἐπέσυρον τὸ μῖσος καὶ αὐτῶν τῶν ἀλλοφύλων. Ἀναμετρῶν τις τὴν ἐπιγιγνομένην ἐκ τῶν σφαλμάτων τούτων βλάβην εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ τὸ γόητρον τοῦ ἔθνους ἀδυνατεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ προσπαθείᾳ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκείνων τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, οἵτινες σὺν ταῖς προσπαθείαις αὐτῶν πρὸς προστασίαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἀναζωπυροῦσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένων τέκνων τὴν καρτερίαν καὶ ἐνισχύουσι τὰ αἰσθηματὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν μικρὰν ταύτην γωνίαν ἣτις ἐὰν σήμερον δὲν προκαλεῖ θαυμασμὸν δὲν ἔπεται ὅτι καὶ τὸ μέλλον τὴν κατεδίκασεν. Αἱ δυνάμεις τοῦ ἐλληνισμοῦ οὐδέποτε ἐξηντλήθησαν οὔτε παρέλυσαν· μικρὰ νόσος ἐχαλάρωσεν αὐτὰς καὶ ὅσον οὕτω θὰ ἀναλάβωσιν ἐκ νέου τὴν προτέραν λαμπρότητα.

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Ἡ κοινότης Σκαμνελίου. — Τὰ εἰσοδήματα τῆς κοινότητος. — Ἡ διαρπαγὴ ὑπὸ ὀλίγων. — Δέον τὰ ληφθῆναι μὴ πρόνοια. — Κρῖμα τὰ χάνονται τόσα χρήματα.

Τὸ χωρίον Σκαμνέλι εἶναι ἐν τῶν εὐπορωτέ-
του Ζαγορίου, ἔχον χιλίων καὶ ἐπέκεινα λιρῶν ἐτήσιον εἰσόδημα, ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν λειβαδίων πρὸς βοσκὴν καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων κληροδοτημάτων προερχομένων. Ἀπὸ ἐτῶν ὅμως σπεῖρα ὠρισμένων προσώπων λυμαίνεται ἐκ περιτροπῆς τὸ εἰσόδημα τοῦτο, διότι οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ζητήσων παρ' αὐτῶν λογαριασμὸν, καθότι οἱ ἀρμόδιοι πρὸς τοῦτο, διασκορπισμένοι ὄντες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, οὐδεμίαν οὐδέποτε ἔλαβον πρόνοιαν περὶ τῆς κοινῆς των ταύτης περιουσίας, ἣν ὡς τοιαύτην οὐδέποτε ἠθέλησαν οὐδὲ ἐννοῦσι νὰ θεωρήσωσι, καὶ διαχειριστὰς τῆς ὁποίας ἀπολύτως καὶ ἀνεξέλεγκτους τὰ ἐντιμα ταῦτα ὑποκείμενα κατέστησαν.

Καὶ πάντες μουρμουρίζουσι διὰ τὰς γιγνο-
μένας καταχρήσεις παραπονούμενοι, καὶ οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐκβάλῃ κραυγὴν διαμαρτυρίας κατ' αὐτῶν, διότι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κατέβησαν νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς πάντας τὴν ἰδέαν ὅτι εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους δικαιοματικῶς πλεόν ἀνήκει ἡ διαχείρησις τῶν πόρων τῆς κοινότητος, εἰς οὐδὲνα ἄλλον ἐπιτρέπεται ἢ εἰς τὰ τοῦ χωρίου πράγματα ἀνάμειξιν. Καὶ οἱ ὀκτὼ δέκα οὗτοι σφετεριστὰς τῆς κοινῆς ὅλων περιουσίας νῦν μὲν ὑπὸ τὸν ἑνα ληστήν, νῦν δὲ ὑπὸ τὸν ἄλλον ἀρπαγὰ τασσόμενοι, διανέμονται τὸ μετὰ τὴν

πληρωμὴν δύο διδασκάλων καὶ ἴσων διδασκαλιστῶν, μετὰ τὴν κατασκευὴν ἀναξίων τινῶν λόγου ἔργων, καὶ τὴν ἐν μέρει πληρωμὴν τῶν Β. φόρων, ἐναπομένον περισσώτερον μέρος τῶν χρημάτων. Τὸ δὲ πρῶτον μέρος τῶν φόρων εἰσπράττουσιν ἐξαποστέλλοντες καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις εἰσπράκτορας μὲ τὰ μπακαλικά τεφετέρια εἰς τὰς χεῖρας. Καὶ ἀλλοίμονον εἰς ὅτινα ἤθελε καθυστερήσῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον ποσόν. Σοὺ γράφουν οἱ ἐν Σκαμνελίῳ ἐνθρονισμένοι γκοτζίμπασήδες ξηρὰ-ξηρὰ, μὲ δύο λέξεις τὰ ἐξῆς. «Νὰ μᾶς στείλῃς τόσα γρόσια ἐντὸς εἰκοσι τοῦ πολὺ ἡμερῶν». Καὶ ἂς κάμῃ εἰκοσι μῆνας ἢ ἐπιστολὴ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δὲ ἀποστέλλεται. Τὴν εἰκοστὴν πρώτην ἡμέραν ἐκστρατεύουσι μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ ἀπειθοῦντος ὀφειλέτου. Διαρρηγνύουσι τὰς θύρας καὶ παραδίδουσι τὴν οἰκίαν εἰς τὸν τυχόντα ἀγύρτην, ἵνα μεταβάλλῃ αὐτὴν εἰς.... χάινι. Ἀδιαφοροῦντες καὶ ἂν ἀκόμη ἡ οἰκία αὐτῇ εἶναι ἐκ τῶν ὠραιότερων καὶ μεγαλειτέρων, καὶ ἂν ἀποτελῇ καλλώπισμα διὰ τὸ χωρίον. Ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν μεγίστην ζημίαν, ἣτις προσγίγνεται τῷ ἰδιοκτῆτῃ, διὰ τὰ ἐπιπλα τὰ εὐρισκόμενα ἐν αὐτῇ. Τί πρὸς αὐτοὺς ταῦτα εὐρισκόμενα : Αὐτοὶ ἐνδιαφέρονται μόνον νὰ λάβωσι τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ μικροῦ χρέους. Καὶ ἂν μετὰ ταῦτα λάβωσι τὰ ὀφειλόμενα, ὅ,τι ἔγεινε πειρὰ εἶναι καλῶς καμωμένον.

Καὶ δὲν θὰ εὐρεθῇ κανεὶς ἐπὶ τέλους νὰ κτυπήσῃ κατακέφαλα τὴν αἰσχρὰν ταύτην κακοήθειαν ; Νὰ λάβῃ τοὺς ἐπισήμους αὐτοὺς κατεργαρέους ἀπὸ τοῦ γιανκᾶ καὶ νὰ τοὺς καθήσῃ εἰς τὸ σκαμνὶ τοῦ κατηγορουμένου ; Ἡ θὰ ἐξακολουθήσουσι οἱ Σκαμνελιώται δεικνύοντες τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀδιαφορίαν, ἀνεχόμενοι πάντοτε αὐτὴν τὴν κατάστασιν ; Ἐὰν τοῦτο πράξωσιν, ἂς εἶναι βέβαιοι ὅτι αὐτοὶ θὰ εἶναι οἱ κύριοι αἰτίοι τῆς καταστάσεως, οὐδόλως δὲ πταίει ἡ ἑταιρία ἐκείνη τῶν μεγάλων φαγάδων, οἵτινες θὰ ἔχωσι πληρέστατα δίκαιον, ἐὰν δὲν ἀναγνωρίσωσιν εἰς αὐτοὺς δικαιώματα ἰδιοκτησίας καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδιαιτέρων των κτημάτων, ὅταν ἐπανακμύσωσιν εἰκάδε.

Τὸν μόνον ἐπιχειρήσαντα ν' ἀποσπάσῃ τὸ προσωπεῖον αὐτῶν καὶ νὰ προσάγῃ αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς ἐν Ἰωαννίνοις ἀρχῆς Δανίκαν κατάρθωσαν νὰ θέσωσιν ἐκτὸς μάχης, δηλαδὴ διὰ παντοίων μέσων καὶ καταχθονίων ραδιουργιῶν κατάρθωσαν ὥστε νὰ μὴ τῷ ἀναγνωρισθῶσι πολιτικὰ δικαιώματα, ὡς ἐλεοδοτοῦμενον, τευτέστι ὡς ὄντα ἀπὸ οἰκογενείας εἰς τὰς ὁποίας προῳρίσται νὰ διανέμηται μέρος τοῦ ἐκ κληροδοτημάτων εἰσοδήματος. Καὶ αὐτοὶ δὲ οὐδὲν προῳρίσται, ἀνευ τινος ἐπαγγέλματος ἢ ἄλλων πόρων αἰξάνουσι καὶ πολλαπλασιάζουσι τὰς περιουσίας των. Μὴ νομίσῃ δέ τις ὅτι ἀοριστολόγῳ, δύναμαι νὰ κατονομάσω πρόσωπα καὶ γεγονότα προκαλοῦντα τὴν φρίκην αὐτὴν.

Ἐν τῷ χωρίῳ Φραγγάδες τοῦ Ζαγορίου ἐξελέγησαν νέοι μουχτάρηδες οἱ κ.κ. Κωνσταντῖνος Ἀλεξανδρῆς καὶ Δημήτριος Τσιμῆς, εἰσπράκτωρ δὲ ὁ Χρηστόδουλος Ἀθανασίου. Ἐν δὲ τῷ χωρίῳ Αἰασκοθεσίῳ οἱ κ.κ. Μιλτιάδης Χαλδανῆς καὶ Μιχαὴλ Δημητρίου Μίσης, εἰσπράκτωρ δὲ ὁ κ. Χρηστόδουλος Φανίτσος. Καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Νεγάδες οἱ κ.κ. Γεώργιος Φουρίδης.

ΕΚ ΔΕΛΦΙΝΟΥ

Τὰ βιβλία καὶ ὁ ἀλεγκτὴς εἰς Ἀρ. Σαράντα. — Ἀργαῖα τῆς Ἑλληνικῆς — Ὁ ἀστυνόμος. — Ἡ Ἑλληνικὴ εἰσαίρια.

Ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι ἐν τῶν κυρίων ὡρῶν μελετημάτων εἶνε ἵνα ἐξελέγξῃται τὰς παρανομίας αἰτινες ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Α. Μ. τῆς κυβερνήσεως τοῦ Σουλτάνου, λαμβάνουσι χώραν μεταξὺ τῶν ἀπειρῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀγανούσας αὐτοῦ αυτοκρατορίας, διὰ τοῦτο τοῖς νὰ καθυποβάλλω ὑμῖν τὰ μικρὰ μου ταῦτα παράπονα.

Εἰς τὸν ἡμέτερον τῶν Ἀγίων 40, ἐν Ἡπείρῳ εἶνε διωρισμένοι ἄνθρωποι καθήκον ἔχον τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν βιβλίων τῶν ἐκείθεν διερχομένων ὁδοιπόρων ἐν πάλῳ οὗτος τὰλλα ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ τηρητὴς τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ δυστυχῶς στερεῖται τῆς γνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· τοῦτο ἐνεκα ὅσα συγγράμματα ἴδῃ εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν γεγραμμένα σπαργίζει αὐτὰ προκαταβολικῶς (χωρὶς ὀφλ.) νὰ ἐξετάσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν) καὶ τὰ πέμπει εἰς Ἰωάννινά ἢ εἰς Πρέβεζαν. Ἐννοεῖται δ' οἷον καθὲν ὅτι εὐδόκως ἀπὸ τῶν καὶ νὰ ἀπωλεσθῶσι ταῦτα χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ὑπέχη εὐθύνην ὁ σπαργιστὴς καὶ ἀποστείλῃ αὐτὰ πρὸς ἐξελεγχτὴν τοῦ περιεχομένου. Ἀλλὰ τότε ἀπορῶ πρὸς ποῖον σκοπὸν εἶνε τεταγμένοι αὐτοὶ ὡς φρουροὶ κατὰ τῆς εἰσελεύσεως τῶν ἐπιληψιῶν βιβλίων αὐτοῦ; ὁ οὐδὲ ἀκριφὸς ὁκατὰ γυναικῶν; τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς; ἔπειτα δὲ οὐδεὶς εἶνε τόσο μωρὸς ὅστε νὰ θελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Τουρκίαν βιβλία ἀπηγορευμένα ἐμβάλλων ἐκ τῶν οὕτω εἰς ἀδιέξοδον.

Εἰμαι ὅμως βέβαιος ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ γενικὸς διοικητὴς διατελεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τοιοῦτου πράγματος, ἄλλως οὐδ' ἐπὶ στιγμήν θὰ ἤνθισεν εἰς τοιαυτὴν θέσιν ἄνθρωπον ὅστις τὸν μὲν μισθὸν αὐτοῦ λαμβάνει τακτικῶς τὸν δὲ προοριζόμενον αὐτοῦ ἥμιστον ἐκπληροῖ ὅχι διότι δὲν θέλει ἀλλὰ διὰ λόγους τοῦ ἀνωτέρω ἐξέθεσα ἀνεξεκλήτους τῆς θελήσεως αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο πολλὸν σὰς παρακαλῶ ὑψώσατε φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἀδικίας καὶ παρανομίας ταύτης πράξιν αὐτῇ εἰς τὰ ὅσα τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ὅπως ἀκούσῃ τῶν δικαίων παραπόνων τῶν εὐπειθῶν αὐτοῦ ὑπηκόων καὶ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν διορίζων τὸν κατάλληλον εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, εἰμαι δὲ βέβαιος ὅτι θὰ ληρῇ ὑπ' ὅψιν τὸ δικαίον τοῦτο παραπόνον μου.

Πολλὰ δὲ ὡς αὐτὸς παραπόνα ὑπάρχουν καὶ κατὰ τοῦ ἐν Ἀγ. 40 ἀστυνόμου ὅστις πολλὰ εἰς ἐνοχλήσεις ὑποβάλλει τοὺς διαβάτας καὶ ταξιδευτικούς. Ἐπὶ παραβίασμα τὸ διαβατήριον ἐκδίδεται πρὸ ἡμερῶν, ὁ δὲ ταξιδευτὴς ἀναγκάζεται, λόγῳ ἀσθενείας ἢ κακοκαιρίας, ν' ἀναβαλλῇ τὸ ταξιδεῖόν του. Ὁ ἀστυνόμος ἐννοεῖ νὰ εἶνε ἐκδοστέον τὸ διαβατήριον πρὸ μιᾶς ἢ τοῦ πολὺ πέντε ἡμερῶν ὥστε οἱ ἐπιβάται εἶνε δυνατόν νὰ μεταβαίνουν εὐκόλως εἰς τὰς ὑποδιόκησεις τὴν προτεραιάν τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Εὐχῆς ἔργον ἐστὶν ἡ Γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων, ἀπέστειλε δὲ τῆς ἐβδομάδος φαικέλους δι' Ἡπείρου. Τώρα ἀποστέλλονται εἰς τὸν τόπον ὑπηρεσίας. Ἀφοῦ νῦν προεγγίζει καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἀρμόβιον τῆς εἰσαίριας Τζῶν-Μάκ-Δουὰλ ὡφελίμων ἦθελον εἶσθαι ἐάν καὶ δι' αὐτοῦ ἀπεστέλλοντο ταχυδρ. φακέλλοι, διότι καὶ ἡ εἰσαίρια αὕτη ἀφ' ἧς προεγγίζει εἰς Ἀγ. Σαράντα ἐξυπηρετεῖ πολὺ τὰ συμφέροντα τῆς Ἡπείρου. Ἀρκεῖ μόνον νὰ σὰς ἀναφέρω ὅτι ἐνεκα τῶν προεγγισσάντων τούτων ἀρρίχθησαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας κρεσπῶλαι καὶ ἠγόρασαν (ὡς ἐπληροφόρηθη καὶ τοῖς πρὸ ὀλίγου ἔρθεα εἰς τοῦ ταξιδίου ἀρτία πολλὰ διὰ τὰς ἀγορὰς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ εἰσέχθη ἀρετὸν χεῖρμα.

— Οἱ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων Ἀλῆς βένης καὶ Ἀλῆος Ἀλεξανδρίτης ἀποσπατάωντες τὰς ἐργασίας αὐτῶν Ἰωαννίνων ἀπῆλθον εἰς τὰ μέρη τοῦ Λεσκοβηκίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλην ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Κάρολος Λουδοβίκος Ἰωσήφ Μαρία ἀπέθυσεν ἐν Βιέννῃ προχθὲς ἐκ πολυπονηρῶν ἀσθενείας. Συνδεσθὼν τὸν πάσχοντα υἱὸν αὐτοῦ, ταξιδεύοντα ἐνεκεν τῆς υγείας του ἀνά τὴν Αἴγυπτον καὶ Συρίαν, εἶχε προσβληθῇ ἐκ κρυολογήματος κατὰ τὴν ἐξ Ἱερουσολύμων ἐπιστροφὴν του, κοιμηθεὶς ὑπὸ σκηνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἡ ἀσθένεια τοῦ Ἀρχιδουκῆ εἶχε μετατραπῇ εἰς βαρὺ στηθικὸν νόσημα, ὅταν δὲ ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὰς ἐορτάς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐπανῆλθεν εἰς Βιέννην κατέπεσε βρέφως πάσχων, καὶ ἐκτοτε ἐνοσηλεύετο. Ἐν Ἀθῆναις εἶχεν ἀφίχθῃ μετὰ τῆς θυματρὸς αὐτοῦ Μαρίας Τερέζας τοῦ πρίγκιπος δὸν Μίχουελ Ἰνφάντου τῆς Πορτογαλλίας, ἀλλὰ εἰς τὸ Στάδιον μετέβη πρὸς τὴν θυγάτηρ του αὐτῇ, μετ' ἧς διέμενεν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς «Μ. Βρεττανίας». Ἐν Αὐστρίᾳ παρήγαγε ζωηρὰν θλίψιν ὁ θάνατος αὐτοῦ, ἵδιε δὲ διὰ τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ θεωρεῖται μεγάλη ἀπώλεια. Ὁ ἀποθάνων Ἀρχιδουκὴ ἦτο ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ σύμβουλος, εἰς ὃν, κάτοχον πάντων τῶν διεθνῶν ζητημάτων, ἀνδρὰ δὲ μεγάλης εὐθυμίας, ἀνέθετε πολλὰς τῆς Αὐτοκράτορος εἰδικὰς ἀποστολάς.

Ὁ Ἀρχιδουκὴ Κάρολος Λουδοβίκος Ἰωσήφ Μαρία ἐγεννήθη τῇ 30 Ἰουλίου τοῦ 1833 καὶ μετὰ τῶν πολλῶν τίτλων ἔφερε καὶ τὸν τοῦ στρατηγικοῦ τοῦ ἱππικοῦ, τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ 7ου συντάγματος τῶν οὐλάνων, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ρωσσικοῦ συντάγματος τῶν δραγόνων ὑπ' ἀριθ. 24, καὶ τὸν ἰδιοκτήτου τοῦ πρωσσικοῦ συντάγματος τῶν οὐλάνων. Ἦν δὲ καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Ταυρὶς, 7 Μαΐου. — Ὁ σάκης Μουζαφέρ-Ἐδ-ὲν ἀνεχώρησεν εἰς Τεχεράνην.

Βελιγράδιον, 7 Μαΐου. — Εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ παραιτηθῇ, ἐνεκα τῆς συνελεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος.

Τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως τοῦ πρῶην βουλευτοῦ Νέστις ὑπερβαίνει τὰ 20 ἑκατομμύρια.

Κάνναι, 7 Μαΐου. — Ὁ κ. Νικόλαος Καπιζης, κυβερνητικὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου («Πρίγκηπος», ἡγόρασε τὴν κλίνην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀπέθανεν ὁ Τρικούρης.

Μόσχα, 7 Μαΐου. — Τριακόσιοι πρίγκηπες καὶ μεγάλοι δοῦκες, δέκα ὅκτω πρίγκηπισσαι, δέκα ἀποστολαὶ εἰδικαί, ἀντιπροσωπεύουσαι διαφόρους ἐνάς Δυναμείας, ὅκτω ἐκκλησιαστικαὶ πρεσβείαι, καὶ πέντε στρατιωτικαὶ ἀφίχθησαν ἤδη χάριν τῶν ἐορτῶν τῆς στέψεως, αἵτινες προμνησθῆναι λαμπραί.

Θεσσαλονίκη, 7 Μαΐου. — Ὁ Ἀβδούλ Κερίμ πασάς, ὁ διοικητὴς Βιτωλίων διορισθὲς ἀντὶ τοῦ παυθέντος Τουρχάν πασά διοικητῆς Κρήτης, ἀνέμενον ἐνταῦθα τὴν Παρασκευὴν ἐκ Βιτωλίων διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Κρήτην. Ἐγένεθ' ἀπαραῶς σήμερον ὅτι τηλεγραφικῶς διατάχθη τὴν Πέμπτην νὰ ἀναμείνῃ νεώτερας διατάξεις εἰς Βιτώλια.

Μόσχα, 8 Μαΐου. Ἡ γαλλικὴ ἀποστολὴ ἀφίκετο. Ἐγένετο δεκτὴ κατὰ τρόπον ἰδιαιτέρως συμπαθητικὸν ὑπὸ τῶν Μ. Δουκῶν Σεργίου καὶ Βλαδимиρ. Παρὰ τῷ λαῷ ἤγειρε μέγαν ἐνθουσιασμόν, ἐπευφημήσαντι αὐτὴν μέχρι τοῦ μεγάρου τοῦ κόμητος Μοντεβέλλου ὅπου κατέλυσαν.

Κατὰ τηλεγραφικὴν πληροφορίαν ἐκ Βουκουρεστίου ἡ μετὰ ἀλλεπαλλήλους ἀναβολὰς γνωστὴ δίκη περὶ τῆς περιουσίας τοῦ δευτέρου Ζάππα ἐλθεῖ προχθὲς. Κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας ὡμίλησαν οἱ δικηγόροι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ δικηγόροι τοῦ ρωμουνικοῦ δημοσίου, προχθὲς δὲ ἐλαβε τὸν λόγον ὁ παρὰ τῷ Ἐρετείῳ εἰσαγγελεὺς. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τὸ Δικαστήριον ἐπρόκειτο προχθὲς νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ὁ ὑπὸ τοῦ Φουὰτ βέη ἐν Μίτικα τοῦ Νέου Λοφου ἀνεγειρόμενος ἀτμόμυλος ἔχει δυνάμειν δώδεκα ἵππων καὶ δύο πέτρας. Θὰ ἀλῇ δὲ κατ' ὥραν 5000 χιλιόγραμμα σιτηρῶν καταναλίσκων 500 χιλιόγραμμα ξύλων.

— Ναιτίης Κονίσης διορίσθη ὁ Μερζιφού Ζεϊνὲλ Ἀμπεντὴν ἐρέντης, Παραμυθίας δι' Ἡρὶζ ἐρέντης.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα εἰς τὸ χωρίον Πάδες τῆς ἐπαρχίας Κονίσης ἀγνωστοὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ πρόσωπα ἔχοντες μελανομένη εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μουχτάρη κ. Ἰωάν. Τζεβέκα ὅστις διατρεῖ εἰς Πάδες καὶ παντοπωλεῖον. Ὁ Τζεβέκας διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν ἀγνώστων τούτων ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας θύρας καὶ ἐσπῆρῃ εἰς φυγὴν. Ἀμέσως οὗτοι συνέλαβον τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπέβαλον εἰς φρικτὰ καὶ ἀπάθρηστα βασανιστήρια ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ἐτελεύτησε μὴ δυνήθεσα νὰ ἀνῆλθῇ. Ἀφοῦ αὕτη ἔπεσε νεκρά συνέλαβον ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐτέραν γυναῖκα ἣν ὑπέβαλον εἰς τὰ αὐτὰ βασανιστήρια. Εὐτυχῶς πυροβολισμὸς ἰσχυρὸς ὑπὸ τῶν προσδραμόντων κατόκων ἐπὶ νάγκασαν τοὺς ἀγνώστους νὰ ἀφῇσιν τὸ δεύτερον τοῦτο θύμα ἡμιθανές, καὶ νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν πρὸς τὸν Μυλόκακ. ἀφοῦ ἀπεφυμένως τὴν οἰκίαν. Ἐπὶ τούτων ἄλλα πληροφορίαι δὲν ὑπάρχουν. Δὲν διστάζομεν δὲ νὰ πιστεύωμεν ὅτι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ Κονίσης καὶ Ἰωαννίνων μετὰ δραστηριότητος θὰ ἐπιδιώξωσι τὴν σύλληψιν καὶ αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν κακούργων τούτων, οἱ ὅποιοι, ἐάν ἀποβλέπωμεν εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸν προσώπον αὐτῶν, δὲν θὰ εἶνε καὶ πολλοὶ ἀγνώστοι οὗτε μακρόθεν ἦλθον, διότι ἐκ ἡρότων μακρόθεν καὶ ἦσαν ἀγνώστοι εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Πάδες δὲν εἶχον οὐδὲν λόγον νὰ φοβηθῶσι μὴ τοὺς ἀναγνωρίσωσι. Προέβησαν δὲ εἰς τὸ κακούργημα τῶν οὗτω ἡ ὅπως ἐκδικηθῶσι τὸν Τζεβέκα δι' ἀγνώστον εἰς ἡμᾶς λόγον ἢ ἀπλῶς ὅπως ληστεύσων αὐτόν. Ταῦτα εἶνε ζητήματα τὰ ὅποια θὰ διαλευκνῇ ἡ δραστηρία ἐνέργεια τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθη ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῶν ἀνακτόρων ἡ βάπτισις τῆς νεογεννήτου βασιλοπούλας Ἑλένης, τρίτου τέκνου τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου, παρουσίας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἡ ἀκολουθία τοῦ βαπτίσματος ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Π. Οικονομίδη, ὃν ἐβοήθουν δύο διάκονοι. — Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μαυροκορδίδης τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνακτορὰ καὶ ἔτυχε κατὰ τὴν «Πρωίαν» ἀκρόασις παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Σουλτάνῃ. Παρατηρήθη ὅτι ἡ Α. Μ. ἐκράττησε πλησίον τοῦ τὸν κ. Πρεσβυτὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τὴν ὥραν, πολλὰς φιλοφρονήσεις ἐπιδαψιλεύων κατὰ τὴν μακρὰν ταύτην συνδιάλεξιν. — Τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν εἰς τὰς ἐν Πίστῃ ἐορτάς τῆς χιλιετηρίδος τοῦ συμπαθοῦς οὐγγρικοῦ ἔθνους ἀντιπροσώπευσε ὁ ἐν Βιέννῃ ἐπιτετραμμένος κ. Μάνος. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Οὐγγαρίας ἀφοῦ ἡχοχρίσθη τὸν κ. Μάνον ἐπὶ τοῖς συγχαρητήρις τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν παρεκάλει αὐτὸν ἵνα ἐκφράσῃ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἐννομοσύνην τοῦ οὐγγρικοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ φιλοφρονείᾳ τῆς ἐτυχῆς κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐν Ἑλλάδι οἱ οὕγγροι ἀπῆλθαι. — Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἀπριλίον αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους ὑπῆρξαν εἰς ἄκρον εὐάρεστοι· εἰσπράχθησαν ἐν ὅλῳ 2,621,779 δραχμαί. Κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα παρελθόντος ἔτους εἰσπράχθησαν ὁρ. 1,838,105. Ἦτοι παρουσιάζεται ἐπὶ πλέον διαφορά ἐκ δραχμ. 783,674. — Τὸ ἐν Μήλῳ εὐρεθὲν πρὸ τινων ἡμερῶν, ὡς προηγγείλαμεν, περίφημον χαλκοῦν ἀγάλμα εἶνε τὸ ἀντικείμενον πολλοῦ λόγου εἰς τοὺς ἀρ-

χαιολογικοὺς κύκλους. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθῆναις γαλλικῆς σχολῆς κ. Ὠμόλ, ὅστις ἀπῆλθεν εἰς Δελφούς, φρονεῖ ὅτι τὸ ἀγάλμα τοῦτο παριστᾷ πικρῶς τὸν Ἰέρανα τυράννον τῶν Συρακουσῶν, δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον νὰ εἶνε ἔργον αὐτοῦ τοῦ Φειδίου ἢ ἐνός τῶν ἀνασημοτέρων μαθητῶν αὐτοῦ. — Τέλος ἐγνώσθη ὁ εὐτυχὴς κάτοχος τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου τῶν Ἀρχαιοτήτων, 16,862, εἶνε δὲ οὗτος ὁ ἐν Πάτραις ἔμπορος κ. Λαμπροπούλος, Γορτύνης τὴν πατρίδα. Τὸν δεύτερον ἀριθμὸν κερδίζοντα 3000 ὁρ. εἶχεν ἀγοράσει μικρὰ θυγάτηρ τοῦ μηχανικοῦ κ. Αἰτάκη καὶ τὸν τρίτον, κερδίζοντα ἐπίσης 3000 ὁραχ., ὁ ἐν Πειραιῇ στιλβωτὴς ὑποδημάτων. — Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδησιν ἐκ Σόφιας, προχθὲς δὲ αὐτῇ πολιτικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Ἀργυρόπουλος μετέβη μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς εἰς τὸ ἀνακτορὸν τῆς Α. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας πρίγκιπος Φερδινάνδου καὶ ἐπέδωκε τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ ἔγγραφα. Ὁ κ. πρίγκωρ παρέμεινεν παρὰ τῇ Α. Υ. ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, ἐπανῆλθεν δὲ εἰς τὰ ἴδια μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς. Ἡ ἐπίδοσις τῶν διαπιστευτηρίων τοῦ ἑλληνικοῦ ἀντιπροσώπου ἐγένετο ὁρῶν, αὐτὸ αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀντιπροσώπου ἡσὺν τὴν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας ὡς πρίγκηπα τῆς Βουλγαρίας. — Ἀπαντα τὰ γυναικῶν τοῦ κράτους ἀρρήθησαν εἰς πέντε ἐπιθεωρήσεις καὶ ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς ἐκάστην τούτων ἀνὰ δύο καθηγηταὶ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὧν ὁ μὲν τῆς φιλολογίας ὁ δὲ τῆς μαθηματικῆς. — Ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς ἐνεργουμέναις ἐν Μήλῳ ἀνακαταστάσεως εὐρεθῆσαν ἐντὸς ταύτης τοῦ βου αἰῶνος διάφορα χρυσὰ κοσμήματα. — Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Ι. Παπαδιαμαντοπούλου μετέβη προχθὲς μ. μ. ἐφ' ἀμαρτῆς εἰς τοὺς στρατώνας τοῦ μηχανικοῦ Ροῦφ καὶ ἐπιθεώρησεν αὐτούς. Ἡ Α. Μ. παρέμεινεν ἐπὶ δύο ὥρας λεπτομερῶς ἐξετάζων τὰ ἐκεῖ γενομένα ἐτήσια ὁχυρωματικὰ ἔργα, τὰ γραφεῖα καὶ τὰς ἀποθήκας, ζωρὸν ἐνδιαφέρον ἐκδηλῶν. — Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς ἀπῆλθεν εἰς Διὰ κροτὸν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Κυρ. Μαυρομυχαλῆς, συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ διεθυντοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων κ. Βλαχοπούλου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν. Σκοπὸς τοῦ ταξιδίου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἦτο ἡ ἐπιθεώρησις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Διὰ κροτὸν — Καλαβρύτων. — Προχθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Βόλον ἡ ἀρτί καταρτισθεὶς μεγάλη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀσφαρῶν θεσσαλικῶν ζητημάτων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν γεωργίαν, συμφωνῶς πρὸς τὸ ἀρτί ἐκδοθὲν Β. Διάταγμα. — Ὁ ἐν Ἀμστελδᾶμ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Λέμαν ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλεῖα δῶρον δύο ὠραίους ἵππους. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ναυπλίου ἐξέλεξε τὸν Α. Υ. τὸν Διαδόχον πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῇ ἀνεγέρσει ἀνδριάντος τοῦ στρατάρχου Κολοκοτρώνη ἐπιτροπῆς, βραδύτερον δὲ θέλει κανονιστὴν τὸ πρόγραμμα τῆς τελέσεως τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἥρωος, ἧς ἔσται πανηγυρικὴ. — Τὰ περὶ σοβαρῶν ταραχῶν ἐν Κρήτῃ διαβηλούμενα (γράφει ἡ Πρωΐα) δὲν εἶναι ἀκριβῆ. Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδησιν ἐκ Χανίων, ἐπειδὴ ὁ θωρηκὸς ὁπλίτης ἐφόρευσεν χριστιανὸν χωροφύλακα κατόπιν ἐρίου, πολλοὶ τῶν Κρητῶν ἠπείλουν ἐπιθεῖναι κατὰ τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ σώματος. Ἡ Γεν. Διοίκησις τοῦτο μαθεύσα ἀπέστειλεν ἐνίσχυσιν πρὸς πρόληψιν συγκρούσεων. — Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης ἠγόρασε παρὰ τινος βιβλιοπώλου ἐν Μοναχῷ βιβλίον λατινιστῶν γερμανικῶν ἀνεκτίμητον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ὑπὸ τοῦ Μοροζίνου ἀλώσεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἐξέτασις δὲ τοῦ βιβλίου τοῦτο ἀκριβεστέρην καὶ αὐθεντικὴν τῶν γεγονότων περιγραφήν στήριζομένην ἐπὶ τῶν τότε ἀνεκδότων ἡμετέρων τοῦ Μοροζίνου πρὸς τὸν Δόγγην. Τὰς τῶν Ἀθηνῶν περιγράφει ὡς ἀστυ πολυάνθρωπον καὶ πλούσιον, κέντρον εἰσεύας ἐμπορίας. — Εἰς τὰς ἀμπελούς Κατακόλου ἀνεγέρθη νόσος

τις. Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀπεστάλη πρὸς ἐξέτασιν ὁ γεωπόνος κ. Σαρακωμένος· ἀπεράσθη ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει τὸ ἐπίφρονον καὶ διὰ τὰ κλῆματα πάσχουσι σποραδικῶς ἐκ σήψεως τῶν ριζῶν ἐνεκα τῆς υπερβολικῆς ὑγρασίας. — Κατὰ τηλεγραφικὴν χθὲς ἀποσταλὴν ἐκ Δελφῶν πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐρετικὸν τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἐν ταῖς αὐτοῖς ἀνακαταστάσεως εὐρεθῇ χθὲς χαλκινὸν ἀγάλματιον τοῦ Ἀπόλλωνος καλλιστῆς τέχνης εἰκοσι εἰκοσι ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. — Ἡ Α. Μ. ἡ Αὐτοκράτειρα Φρειδερίκη, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς μετέβη χθὲς εἰς τὸ Παναθηναϊκόν. Στάδιον καὶ παρέμεινεν ἐν αὐτῷ ἐπὶ πολλὴν ὥραν διατυθυνημένη μετὰ ζωροῦ ἐνδιαφέροντος περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου εἰσοδομήματος. — Ἐδομοσιεὺς Β. Διατάγμα δι' οὗ ἀποστέλλεται ὁ βασιλικὸς Γεώργιος ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀντιπλοίαρχος τοῦ Β. Ναυτικοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκτάκτου ὑποχρέσεως. — Μετὰ λύπης ἠκούσθη ὁ θάνατος συμπαθοῦς μέλους τῆς κοινωνίας, ἵδιε εἰς πάντα τὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῶν μαθηματικῶν Ἰωάννου Φωκινῶν. Ὁ αὐτοῦ εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ διαβατικῶν ἀνθρώπων, καίτοι δὲ τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς εἶχε φανῇ βελτιώσας τις, περὶ τὴν ὥραν ὡρῶν ἐξέπνευσεν. Ὁ Ι. Φωκινὸς ἦτο ἀνὴρ 59 ἐτῶν ἡλικίας, καὶ ἀπὸ πολλοῦ πρὸς τὸν Πανελληνίου Γυμναστικοῦ συλλόγου, διεθυντῆς δὲ τοῦ Κεντρικοῦ Γυμναστηρίου καὶ ἐπιθεωρητῆς καὶ ἱδρυτῆς τῶν γυμναστηρίων τοῦ Κράτους. Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν Δευτέραν περὶ τὴν 4ην μ. μ. ὡρῶν δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ μετὰ στρατιωτικῶν τιμῶν, διότι ὁ μακαρίτης ἔφερε τὸν ἀργυρὸν σταυρὸν. Ἡκολούθησε δὲ πλῆθος πολὺ ἐκτιμῶν διὰ τῆς παρουσίας του τοὺς ἀγωνοὺς οὗς κατέβηκεν ἐν Φωκινῶν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς γυμναστικῆς καὶ πρὸς μόρφωσιν ἐλλήνων ἀθλητῶν διὰ τοὺς τελεσθέντας Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. — Τὸ γερμανικὸν πολεμικὸν «Λορετα», ἐφ' οὗ ἐπιβάνει τὸ Στρατολογικὸν συμβούλιον ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν γερμανῶν ἀποτελούμενον πρὸς κλήρωσιν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑψηλῶν γερμανῶν, κατέπλευσε εἰς Πειραιᾶ. — Ἡ ἐπιτροπὴ ἧτις ἐξῆλθε ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν δαπανῶν τῆς μετατροφῆς τῆς «Μπουμπουλίνας» εἰς βασιλικὴν θαλαμηγὸν ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἔθηκεν ὑπὸ τὰς διατάξεις αὐτῆς πολυμὴν ἔκτακτον δασαίς μεταβαίνει εἰς Ναύσταθμον. — Ἐκ Σύρου ἀνηγγέλην ἡ πτώχευσις τῆς μεγάλῆς εταιρίας ἀλευρομηχανίας Βέλπου καὶ μετὰ τὴν ἐκκαταμύρησιν. — Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησεν εἰς Κέρκυραν ὅπου θ' διαμείνῃ περὶ τὰς 10 ἡμέρας. — Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ ἐνεργεῖ ἐν Ἀθῆναις ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὅμοις τῆς Ἀττικῆς ἐκλογῇ πρ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΡΡΟΥ ΤΟ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΚΑΙ Η ΕΝ ΙΑΛΥΡΙΑ ΠΟΛΙΣ ΦΑΝΩΤΗ

Περὶ τούτων, ὡς καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων τοπογραφικῶν θέσεων καὶ ἀρχαίων πόλεων τῆς Ἡπείρου, ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ γνώμων· αὕτη δὲ προέρχεται ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσης ἀσφαλείας παρὰ τοῖς διασωζομένοις ἀρχαίοις συγγραφεῦσι, τοῖς περὶ Ἡπείρου πραγματευσαμένοις. Οἱ πλείστοι δὲ τούτων ποιοῦνται λόγον περὶ Ἡπείρου, τῶν πόλεων, χωρῶν, ὁρέων, λιμένων κλπ. αὐτῆς, καθόσον τὸ ἐπιστημονικὸν ἀντικείμενον, ὅπερ ἐπραγματεύοντο, εἶχε σχέσεις καὶ ἀναφορὰς πρὸς τὰς ἡπειρωτικὰς τοπογραφίας, ἐξ ὧν πολλὰ ὀλίγον δύναται νὰ ὠφελῇ ἢ περὶ τὴν ἀρχαίαν τοπογραφίαν τῆς Ἡπείρου ἀσχολούμενος. Ἀλλῶς τε δὲ καὶ λίαν γνωστὸν εἶνε τοῖς ἐπιστήμοσιν, ὅτι οἱ περὶ Ἡπείρου ἰδίᾳ πραγματευσάμενοι ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀπώλοντο σχεδὸν ἅπαντες· καὶ διὰ τοῦτο ἐπικρατεῖ τοσαύτη ἀσάφεια καὶ σύγχυσις περὶ τῶν θέσεων τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἡπείρου, καὶ περὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς χωρῶν, ὡς τῆς Μολοσσίδος π. χ. τῆς Χαονίας, Θεσπρωτίας κλ. ὡς ἄλλοι μὲν ἐπεκτείνουν βορειότερον, ἄλλοι δὲ νοτιώτερον, καὶ οἱ μὲν πρὸς Ἀνατ. οἱ δὲ πρὸς δυσμ. Τὰ αὐτὰ δυνάμεθα εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὁρέων τῆς Ἡπείρου, ἅτινα μεταφέρονται καὶ μετακινοῦνται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καθ' ὅς ἐτυχεν ἕκαστος ἔχων ἐσχηματισμένης ἐκ τῶν μελετῶν αὐτοῦ εἰκασίας, ἐπιφερούσας συνάμα καὶ συνδυασμοὺς ἐπιχωρίους, ὧν ὅμως τὴν πραγματικότητα ὁ καιρὸς, ὁ τὰ πάντα ἐπιδιορθῶν, καταδεικνύει, καὶ αἱ ὁσημέραι ἐπιτεινόμεναι μελέται καὶ ἀρχαιολογικαὶ πρόοδοι κατὰ δὴλον καὶ σαφὴ ποίησόν, δικαιῶσαι συγχρόνως καὶ τὸν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν εἰκασίαν σχηματίσαντα, καὶ τὸν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἀνακάλυψιν ἐν Ἡπείρῳ συλλαβόντα τὴν ἰδέαν ὅτι ἐποιήσατο, βοηθούμενος ὑπὸ τῆς αὐτοφίας τῶν τόπων, περὶ ὧν ὁ λόγος, καὶ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, Ἑλλήνων καὶ Λατίνων, καὶ τῶν σφῶν Εὐρωπαίων περιηγητῶν, τῶν διαφόρων χρόνων, μετὰ τὴν τῶν γρῦματων ἀναγέννησιν· ὡς π. χ. τοῦτο συνέβη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Δωδώνης καὶ τοῦ ἀρχαίου Μαντείου αὐτῆς, περὶ οὗ διάφοροι ἐπεκράτουν γνώμαι ἕως ἐσχάτων, καθ' ὅς ἐν Ἰωαννίνοις τὸ πλεῖστον ἐθεώρουν ὑπάρχουσαν τὴν Δωδώνην καὶ τὸ Μαντεῖον, ὡς Bouque ville, Leake, ὁ Γερμανὸς Βαίτιγγερ ὁ Βούρσιαν κλπ. καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δ κ. Πάλλης, Ἀραβαντινὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι· ἐγὼ δὲ ὅλως διάφορον γνώμην ἐσχημάτισα μὴ ἐν Ἰωαννίνοις παραδεχόμενος τὴν τῆς Δωδώνης ὑπαρξιν κλπ. καίτοι ἀκούσας πολλὰ παρὰ διαφόρων λογίων ἀνδρῶν παρατρέγωδα· ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψις τοῦ κ. Καραπάνου ἂν οὐχὶ ἐντελῶς, ἀλλ' ἀρκετὰ ἱκανοποίησέ με· διότι, ὡς γνωστὸν, διὰ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτοῦ ἐν Τσαρκοβίστῃ, διαμερίσματι τῶν Ἰωαννίνων, ἀνεκαλύψε τὸν ἀρχαῖον ναὸν τοῦ Δωδωναίου Διὸς, τὴν ἀρχαίαν πόλιν κλπ. παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Τομάρου τὸ πάλαι, νῦν δὲ Ὀλύτσικα καλούμενου. Περὶ τούτων πάντων δ κ. Καραπάνος ἔγραψε Γαλλιστὶ πόνημα, ὅπερ ἐπέγραψε «Dodore et ses ruines», καὶ διήρσεν εἰς δύο, ἐξ ὧν τὸ μὲν α' ἐμπεριλαμβάνει τὰ περὶ τοῦ μαντείου τοῦ Διὸς, καὶ τῆς Δωδώνης· τὸ δὲ β' τὰς διαφόρους εἰκονογραφίας τῶν διαφόρων κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς εὐρεθέντων ἀντικειμένων. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐγείρεται ζήτημα κριτικῆς· ἡ παρὰ τοῦ κ. Καραπάνου ἀνακαλυφθεῖσα Δωδώνη ἐστὶν ἐν ἐπιπέδῳ κειμένη, ἢ δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκφαινομένη ἐν πρῶνοις τοῦ ὄρους ἐκεῖτο, ἥτοι ἐν κορυφαίᾳ; διὸ καὶ δυσχεύμερος ἐκαλεῖτο, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀχέροντος κατὰ Σοφοκλέα· ὥστε πάλιν ἔρευνα ἐπιστημονικὴ ἐπικρατεῖ.

Προβῶμεν ἤδη εἰς τὴν ὅσον ἐνεστὶ διαφώτισιν τοῦ τεθέντος ἡμῖν ζητήματος περὶ τῶν θέσεων τοῦ Casra Perri (στρατόπεδον τοῦ Πύρρου) καὶ τῆς πόλεως τῆς, περὶ ὧν πρῶτος ὡ ἐκ τῶν ὅσων περ

Πύρρου μέχρι τοῦ νῦν, ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν, ἐπέστησα τὴν προσοχὴν ἀρκούντως καὶ φρονῶ ὅτι ἐπέτυχον εἰς τὰς ἐρεῦνας μου ὡς καθυποβάλλω νῦν εἰς τὸ Κριτικὸν τῶν ἐπιστημῶν διυλιστήριον, ἐξ οὗ εὐτυχῆς λογισθῆσομαι, ἂν ἐξέλθω φέρων τὸν μυστικὸν τοῦ μύστου τῶν Ἑλευσινίων τῆς Ἐπιστήμης χιτῶνα λευκὸν καὶ ἄχραντον, ὡς ἐμπρέπει εἰς Ἱεροφάντην αὐτῶν.

Ὁφείλομεν ὅμως ἐνταῦθα πρὶν ἢ προχωρῶμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἡμετέρου ζητήματος νὰ φέρωμεν εἰς ἀνάμνησιν, ὅτι ὁ μέγας Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἦν λίαν πεπαιδευμένος, καθὰ γράφει ὁ Πλούταρχος, ὁ σοφὸς Χαίρωνεύς, ὁ ἐν τοῖς Παραλλήλοις αὐτοῦ βίος, καὶ τὸν τοῦ Πύρρου συμπεριλαβόν, τῷ Ρωμαίῳ Μαρίῳ συγκρίνον αὐτόν, ὅτι κατέλιπε καὶ συγγράμματα ἱστορικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἐν μαθηματικῇ ἀκριβείᾳ· εἶχε δὲ καὶ σύμβουλον τὸν σοφὸν Κινεάν τὸν Θεσσαλόν, ἀλλὰ πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῶν ὅσον γράφομεν, δεόν αὐτοῖς τοῖς ῥήμασι τοῦ σοφοῦ Χαίρωνέως παραστῆσαι τὰ περὶ τῶν ἄνω εἰρημένων. Καὶ πρῶτον περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Πύρρου ἅτινα διακρίνονται εἰς δύο, ὡς προλαβόντες ἔφημεν, εἰς ἱστορικὰ καὶ μαθηματικά. Καὶ τὰ μὲν ἱστορικὰ καλεῖ ὁ Πλούταρχος βασιλικά ὑπομνήματα ἐν τοῖς δε «τῆς δὲ φυγῆς οὐ μακρὰς εἰς τὸ στρατόπεδον γενομένης ἐξέκασχιλίους ἀποθανεῖν φησὶ τῶν Ῥωμαίων» Ἰερώνυμος· τῶν δὲ περὶ Πύρρον ἐν τοῖς βασιλικοῖς ὑπομνήμασιν ἀνενεχθῆναι τρισχιλίους πεντακοσίους καὶ πέντε τεθνηκότας». (Πλούταρχ. Πύρ. σελ. 99—100. τόμ. Δ' ἐκδ. Λειψίας 1820)· ὅτι δ' ἦν φιλόμουσος ὁ Πύρρος καὶ τοῖς σοφοῖς ἠρέσκετο συνομιλῶν καὶ τὰς συμβουλὰς αὐτῶν μὴ ἀποκρούων ἐν πολλοῖς, ἀποδεικνύει ἡ πρὸς τὸν Κινεάν μεγάλη αὐτοῦ ἐμπιστοσύνη καὶ οἰκειότης, καθὰ λέγει Πλούταρχος ὡς ἐξῆς. «Ἦν δὲ τις Κινεάς, Θεσσαλὸς ἀνὴρ, τῷ μὲν φρονεῖν δοκῶν ἱκανὸς εἶναι, Δημοσθένους δὲ τοῦ ῥήτορος ἀκηκόως, ἐδόκει μόνος μάλιστα τῶν τότε λεγόντων, οἷον ἐν ἐκόνι, τῆς ἐκείνου δυνάμεως καὶ δεινότητος, ἀναμνησκέν τούς ἀκούοντας. Συνὼν δὲ τῷ Πύρρῳ, καὶ πεμπόμενος ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐβεβαίοντο Εὐρυπίδειον, ὅτι πᾶν ἐξαιρεῖ λόγος, ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δρόσειεν ἄν. Ὁ γοῦν Πύρρος ἐλεγέ, πλείονας πόλεις ὑπὸ Κινέου τοῖς λόγοις, ἢ τοῖς ὅπλοις ὑφ' αὐτοῦ προσήχθαι καὶ διετέλει τὸν ἄνδρα τιμῶν ἐν τοῖς μάλιστα καὶ χριόμενος.» (Πλούταρχ. ἐνθ. ἀνωτ.) Τὰ δὲ μαθηματικὰ γράμματα, ἐνεκα ἴσως τῶν διαγγραμμάτων καὶ σχεδίων, ἅτινα ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ὀχυρώσεων θέσεων, κατασκευῆς φρουρίων, καὶ διατυπώσεως στρατοπέδων ἀνάγκη πάρεστι νὰ συλλαμβάνη, διαγράφη, καὶ πραγματοποιῇ ὁ κεκτημένος τὰς πρὸς τὰ τοιαῦτα ἔργα ἐπικτημονικὰς γνώσεις, ἐν αἷς διεκρίνετο ὁ Πύρρος μετὰ τῶν τότε συγχρόνων, ὡς μαρτυρεῖ Πλούταρχος λέγων· «Τῆς δὲ περὶ τάξεως καὶ στρατηγίας ἐπιστήμης αὐτοῦ καὶ δεινότητος, ἐνεστὶ δείγματα λαβεῖν ἐκ τῶν γραμμάτων, ἃ περὶ τούτων ἀποδόλοισι. Λέγεται δὲ καὶ Ἀντίγονος ἐρωτηθεὶς, τίς ἄριστος τῶν στρατηγῶν, φάναι, Πύρρος, ἂν γράσῃ, περὶ τῶν καθ' αὐτὸν οὕτως ἀποφνηάμενος μόνον. Ἀντίβας δὲ συμπαντῶν ἀπέφανε τῶν στρατηγῶν, πρῶτον μὲν ἐμπειρία καὶ δεινότητι, Πύρρον, Σκηπίωνα δὲ δευτέρῳ, αὐτὸν δὲ τρίτον, ὡς ἐν τοῖς Σκηπίωνος γράμμασι. Καὶ ὅλως τοῦτο ἡμελετῶν ἔοικε καὶ φιλοσοφῶν· αἰεὶ διατελεῖν δ' ὁ Πύρρος, ὡς μαθημάτων βασιλικώτατον, τὰς δὲ ἄλλα γλαφυρίας ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθαι». (Πλούταρχ. ἐνθ. ἀνωτ.)

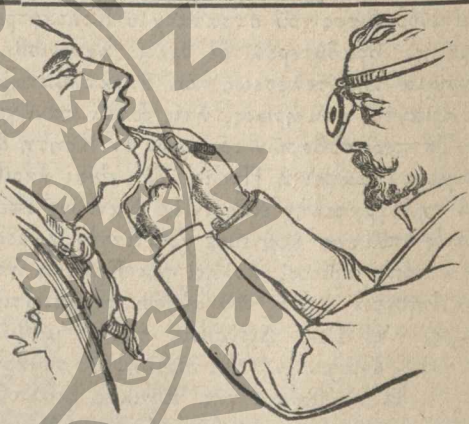
Τοιοῦτος λοιπὸν ὁ Πύρρος ὃν βεβαίως οὐκ ἡμέλεισεν ἀσφάλειαν παρῆχον τῇ ἐπικρατείᾳ αὐτοῦ διὰ κατασκευῆς στρατοπέδου ἰσχυροῦ ἐν τοῖς στενοῖς τοῦ Ἀώου, ἐξ ὧν ἡ εἰσοδος εἰς τὰς τῆς Ἡπείρου χώρας ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐγίνετο τότε. Περὶ τοῦ στρατοπέδου μαρτυρίαν ἀσφαλῆ παρέχει ἡμῖν ὁ Τίτος Λίβιος παρστῶν τὴν ἥτταν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου υἱοῦ τοῦ Δημητρίου ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων, Τίτου Κοῖντου Φλαμίνιου, ἐπιχειρήσαντος διὰ τῶν στενῶν τούτων νὰ εἰσχωρήσῃ

εἰς τὴν Ἡπείρον· εἶχε δὲ προκαταλάβει ὁ Φίλιππος ταῦτα. Ἐξηγεῖται λοιπὸν οὕτω πως περὶ τούτου ὁ Τίτος Λίβιος «rex primo die ad »Castra pyrrhi pervenit. locus, guemita vocant, est in Triphilia, terrae Molossidi, »inde postero die Gingsens iter agminis, »sed metus urgebat in montem lingon per »rexit (Tit Livius XXXVI, 13)». Τοῦτέστιν· ὁ βασιλεὺς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐφθάσεν εἰς τὰ Κάστρα τοῦ Πύρρου (στρατόπεδον τοῦ Πύρρου· τοῦτο γὰρ σημαίνει ἡ λατινικὴ λέξις «Κάστρα»). Τόπος ἡ θέσις, ὃν οὕτως ὀνομάζουσιν, ὑπάρχει ἐν Τριφυλίᾳ χώρα τῆς Μολοσσίδος (α). Ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν (κατάρθωσεν ὁ στρατὸς νὰ διανύσῃ μακρὰν πορείαν ἐνεκα φόβου) ἐπέρασεν εἰς τὸ ὄρος Λίγκον κτλ. Ἐκ τούτου καταλαμβάνομεν ὅτι στρατόπεδον τοῦ Πύρρου ἦν τόπος ἡ θέσις, οὕτω καλουμένη καὶ τότε, ἐν τῇ Τριφυλίᾳ, τμηματι τῆς Μολοσσίδος χώρας, ὡς σαφῶς ἐξηγεῖται ἐνταῦθα ὁ Λίβιος. Ἀλλὰ ποῦ τῆς Μολοσσίδος κεῖται ἡ Τριφυλία; διὰ τὸν λόγον ὅτι ἄλλοι μὲν περιορίζουσι τὴν Μολοσσίδα ἐν σμικροτέρῳ χώρῳ, ἄλλοι δὲ διαπλατύνουσι μέχρις αὐτῶν τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἰονίου, ὥστε συμπεριλαμβάνειν τὸ πλεῖστον τῆς Ἡπείρου καὶ μάλιστα κατὰ τὰ μεσογειότερα—δύσκολος φαίνεται ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῆς θέσεως ταύτης. Ἀλλ' ὅπως διευκολυνθῶμεν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, δεόν νὰ παρακολουθήσωμεν τῇ ἱστορίᾳ, ἥτις ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσεγγίσεως τοῦ σκοποῦ ἡμῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σημαντικὸν μέγιστον ἔσχεν ἐν Ἡπείρῳ, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις πρωτεύουσας ἐν αὐτῇ, ἡ λαμπρὰ καὶ μεγάλη πόλις Φοινίκη, ἥτις ἐκεῖτο ἐν μέσῃ τῇ πεδιάδι τοῦ Δελβίνου ἐπὶ λόφῳ ἀπόπτου καὶ χαρίεντος, ἔνθα τὰ εἰρεπία αὐτῆς διασώζονται νῦν (β). Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διετέλει τότε διευθύνων τὰ πολιτικὰ αὐτῆς πράγματα, ὡς καὶ τῶν συμμαχίδων πόλεων, Χάροψ ὁ Μαχατᾶ. (ἀκολουθεῖ)

(α) Ἄρα οὐ μόνον ἐν Πελοποννήσῳ Τριφυλίᾳ, ἢς πρωτεύουσα ἡ Κυπαρισσία νῦν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἡπείρῳ καταφαίνεται τοιαύτη τὸ πάλαι.

(β) Ἀπέχει τοῦ Βουθρωτοῦ (Βιδάρι νῦν) διὰ ξηρᾶς μὲν ἐξ ὥρας, διὰ θαλάσσης δὲ, καὶ ἰδίᾳ τοῦ εἰσχωροῦντος εἰς τὰ ἐνδότερα «Πηλώδους λιμένος» (θάλασσα τῆς λάσπης κοινῶς τότε) τέσσαρας πρὸς τὸ Β. αὐτοῦ μέρας, καὶ οὐχὶ ἄνωθεν τοῦ κόλπου τοῦ Βουθρωτοῦ, ὡς ἐσφαλμένως λέγει ὁ Στράβων. Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διεσώθη καὶ ἐπιγραφή, ἣν ὁ πολὺς Βάκχιος ἐν τῷ Corpus in cript. Igraecarum, καὶ αὐτὴς ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἐν Κων)πόλει «Ἑλληνικῷ Φιλόλ. Συλλόγῳ» μετὰ τινων προσθηκῶν. Διασώζονται ὁμως καὶ πλείοθ' ὅσα ἄλλα μνημεῖα ἐν αὐτῇ ἔχια περιεργείας. Ἡ θάλασσα τῆς λάσπης, τῷ 1849—60, ὡν ἐν Κων)πόλει δι' ἀναφορὰς μου πρὸς τὸν τότε πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας, Λαυάρδον, παρέστησα ὅτι διὰ συστάσεως ἐν Κερκύρᾳ ἐταιρείας Ἀγγλικῆς δύναται νὰ ἀποξηρανθῇ, καὶ ὁ ποταμὸς Σιμόεις (Μπιστριζᾶ) νὰ ἀποκαταστῇ πλωτὸς ἕως Μεσοποτάμου, καὶ οὕτω διευκολυνθῇ τὸ ἐμπόριον μετὰ τῶν Κερκύρας καὶ Δελβίνου. Τὸ σχέδιον ἤρρεσε τῷ σοφῷ Λαυάρδῳ· ἀλλ' ἡ ἀσθένεια τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Κωνσταντίνου κατέστρεψε τὰ πάντα καὶ αὐτόν.

Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

θεραπεία τῶν νοσημάτων τῶν ὠτων, τῆς ρινὸς καὶ τοῦ λάρυγγος, καθ' ἑκάστην 2—5 μ. μ. Θεραπεία διὰ νεωτάτης καὶ ἀσφαλοῦς μεθόδου βλεννορροίας καὶ συμφύλιδος καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ.

Ὁδὸς Ἀγ. Φιλοθέης ἀρ. 8.
(ἀπέναντι τῆς οἰκίας Μητροπολίτου)